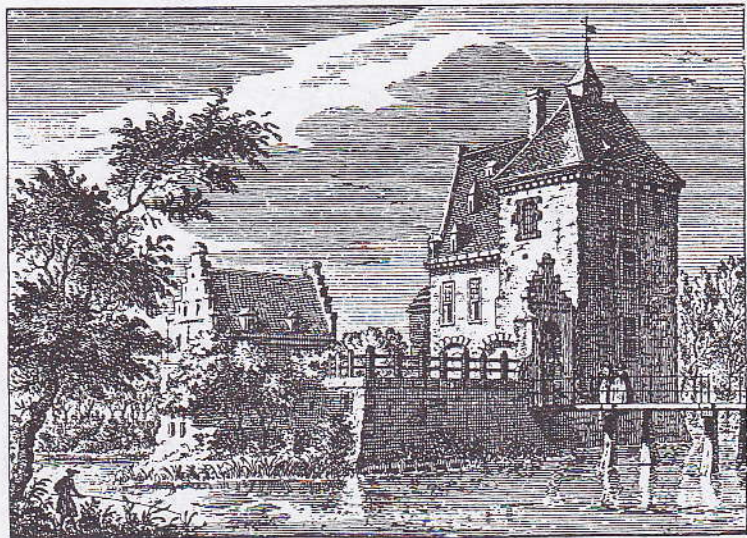

In Bommel staat een huis

Bommel kent nog enkele fraaie kastelen. Over deze adellijke huizen bestaan naast feiten meestal ook verhalen. De feiten blijven, de verhalen vervliegen of worden geleidelijk een mengeling van verbeelding en werkelijkheid. Eén van de verhalen over "De Kinkelenburg" vertelt ons dat Claudius Civilus er huisde. Deze leider van de Bataven, die de opstand tegen de Romeinen ontketende, zou zijn toevluchtsoord hebben gezocht op de Konings- of Kingsburcht, welke naam later tot "De Kinkelenburg" verbasterde. Of dit verhaal waar is, weet niemand. Feit is dat "De Kinkelenburg" in 1403 in handen kwam van Johan van Ambe. Daarna zijn nog vele adellijke families gevolgd.

Oorspronkelijk bestond het gebouw enkel uit een woontoren. Vervolgens is bij de toegangsbrug, die vroeger richting de "Tabaksschuur" lag, een poortoren gebouwd. Naderhand is nog een verbindingsstuk tussen beide torens gebouwd. Op afbeeldingen van "De Kinkelen-

burg", uit de periode rond 1740, is de oudste woontoren verdwenen. In die tijd staat op de hoek van het terrein, direct links na de tegenwoordige brug, een gebouw met trapgevels. Van dat bouwsel is nu niets meer terug te vinden.

Slot KINKELBURG by Bennet.

In 1765 is er, na een gedeeltelijke verwoesting, een restauratie geweest waarbij de dan nog resterende poortoren (de toren aan de kant van de "Tabaksschuur") en het als verbindingsstuk gebouwde tussengedeelte, werden uitgebreid met een vleugel, die nu het gezicht vanaf de Dorpsstraat bepaalt. Deze nieuwe vleugel staat op de oude ringmuur, die deel uitmaakte van de oorspronkelijke woontoren. Het keldergedeelte onder deze 18^e-eeuwse uitbreiding, waar nu onder meer de VVV is ondergebracht, is dus in feite het oudste deel van het gebouw.

Opmerkelijk is dat over de toedracht van de verwoesting, die noodzaakte tot de hierboven bedoelde restauratie, niets bekend is. Opvallend is voorts, dat de brug nog werd verlegd van de westkant naar de noordkant, richting "Brugdijk".

"De Kinkelenburg" in de winter.

Na de 18^e-eeuw is het gebouw langzaam in verval geraakt. In de Tweede Wereldoorlog is het opnieuw beschadigd. Onder leiding van architect Ch. Estourgie kwam in 1954 de restauratie gereed en kreeg "De Kinkelenburg" het uiterlijk dat ons zo vertrouwd is.

Louis Dolmans.